

සාග් වේදයෙන් හෙළිවන වෛදික සමාජයේ ආරම්භය හා තත් සමාජයීය තත්ත්වය

පැලියගොඩ විද්‍යාලංකාර පරිවේණිකවාරිය,
ගෞරව ශාස්ත්‍රවේදී, රාජකීය පණ්ඩිත,
බලදොර ඉන්ද්‍රපෝති හිමි

වෛදික සමාජය ඉපැරණි යුගයට අයත් ඉන්ද්‍ර නිමිත ශිෂ්ටාචාරයට සබඳතා දක්වන අනාර්ය එනම් ස්වදේශීය ජනතාවගෙන් සහ ආක්‍රමණික ජාතියක් වශයෙන් වයඹ දෙසින් ඉන්දියාවට පැමිණි ආර්ය එනම් සංක්‍රමණික ජන කොට්ඨාශයක සුසංයෝගයකි. භාරතයේ විසූ මුල් පදිංචිකරුවන් මිලේච්ඡ ජනතාවක් යැ යි ද පළමුවරට දියුණු ශිෂ්ටාචාරයක් ගොඩනගන ලද්දේ ආර්යයන් විසින් යැ යි ද මීට දශක කීපයකට පෙර බොහෝ උගතුන්ගේ පිළිගැනීම විය. එහෙත් වර්තමානයේ වැඩිදෙනා පිළිගන්නා අයුරින් ඉන්දියාවේ විසූ ආදිතම ජනතාව ශිෂ්ට ජනතාවක් වූ අතර ආර්යයන් පැමිණෙන්නට පෙර පටන් ම මුහුකුරා ගිය උසස් සහාත්වයකට හිමිකම් කිවහැකි නාගරික ශිෂ්ටාචාරයකට අයත් ඉන්ද්‍ර නිමිතයේ විසූ සාමකාමී මනුෂ්‍ය කොට්ඨාශයක් විය. එම ප්‍රදේශවල කළ පුරාවිද්‍යා පර්යේෂණ සාග් වේදයේ ගීතිකා සමඟ සැසදීමෙන් ඉන්ද්‍ර නිමිත වැසියන්ගේ සමාජයීය තොරතුරු රැසක් හෙළිකරගෙන තිබේ. විශේෂයෙන් ම ආර්යයන් පැමිණ අනාර්යයන් සමඟ ඇතිකරගත් ගැටුම් පිළිබඳ ව හෙළිවන තොරතුරු ඒ අතර වැදගත් වේ.

ආක්‍රමණික ආර්යයන් පැමිණ ස්වදේශිකයන් විනාශ කර ඔවුන්ගේ ගම්, නගර වස්තුව තමන් සතු කරගැනීමට උත්සාහ ගත් බවට සැකයක් නැත. හරප්පා ශිෂ්ටාචාරයට අයත් පුරාවස්තු හා සාග් වේදයේ වාර්තාගත කරුණු අතිශයින් ම ගැළපේ. සාග් වේදයේ ඒ තොරතුරු අපට හමුවන්නේ සෘජු වාර්තා ලෙස නොව කාව්‍යාලංකාර සමඟ මිශ්‍ර ව වර්තමාන පාඨකයාට විශ්වාස කළ නොහැකි තරමට මිථ්‍යාකතා, දේවකතා තත්ත්වයට ආරෝපණය කිරීමකිනි. නමුත් ඒ තුළින් ඓතිහාසික කරුණු මතු කරගැනීම එතරම් අපහසු නොවේ.

සාග් වේදයේ ඉන්ද්‍ර සම්බන්ධයෙන් දැක්වෙන තොරතුරුවලට අනුව ඔහු සටන්කාමී වීරයෙකි. "පුරද්ගි-පුරන්දර්" වැනි අභිධාන ද යොදා ගනිමින් ඉන්ද්‍ර වර්ණනා කරනු දැකිය හැකි ය. පුරාණ ජයගත් තැනැත්තා යන අදහසක් ඒවායින් ලැබේ. ඉන්ද්‍ර දසයුන්ගේ බලකොටු ද සියගණන් මාළිගා ද විනාශ කළ බව සාග් වේදයේ දැක්වේ. මේ උත්කර්මයෙන් දැක්වෙන්නේ ආර්යයන් ඉන්ද්‍ර නිමිත ශිෂ්ටාචාරය විනාශ කළ අවස්ථාව බව පුරාවිද්‍යාඥයෝ විශ්වාස කරති. "හරූපිය" නම් ස්ථානයක පැවති සටනක් ගැන සාග් වේදයේ කියවෙන බැවින් ඒ කියවෙන්නේ හරප්පා නගරය බව විශ්වාස කෙරේ. හරප්පාවේ දී අවිගබ්ධා ගිනිකබා විනාශ කර ඇත. එම නගරය ගින්නකින් විනාශ වූ බවට පුරාවිද්‍යා සාක්ෂි ද පවතී.

තව ද "බලවානුහා" යන නාමයකින් ඉන්ද්‍ර හඳුන්වනු සාග් වේදයෙන් දැකගත හැකි ය. "බල සහ වානු යන දෙදෙනා නැසූ" යනු එහි අර්ථය යි. මේ කියවෙන බල සහ වානු යනු අනාර්ය නායකයන් වන්නට ඇතැ යි යන්න විචාරක අදහස යි. වානු විසින් වලක්වාගෙන සිටි ජලය මුදාහැරීමට ඉන්ද්‍ර කටයුතු කළ බව සාග් වේදයේ දැක්වේ.

"යෝ හත්වාහිමරිණාත් සප්ත සිත්ඤ්ඤන්....." (සාග් ii-12-3)
 (යමෙක් වානු නම් සර්ප අසුරයා මරා සප්ත ගංගා මුදාහැරියේ ද?.....)

ඉන්ද්‍ර නිමිත සීමාවේ නගරයන් ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා බැඳ තිබූ චේල්ල කඩා බිඳ දමා අනාර්යයන්ගේ නගර විනාශ කරන්නට ඇතැ යි මෙයින් විශ්වාස කළ හැකි ය. ජලයෙන් වූ විනාශයක් පිළිබඳව ද පුරාවිද්‍යා සාධක පවතී.

සාග් වේදාගත "ගවිෂ්ටි" යන වචනය ඔස්සේ ද මේ සම්බන්ධයෙන් තොරතුරු රැසක් හෙළි වී තිබේ. "යුද්ධ - සංග්‍රාම" වැනි වචන වෙනුවට සාග් ගී කුළ භාවිතා වී ඇත්තේ "ගවිෂ්ටි" යන්න යි. ඒ අනුව මේ වචනය භාවිතා කළේ යුද්ධය, සටන වැනි අදහසක් ලබා ගැනීමට ය. ආර්යයන් යුද්ධ කළේ ස්වදේශිකයන්ගේ වස්තුව පැහැරගැනීම සඳහා යි. ස්වදේශිකයන්ගේ වස්තුව වූයේ ගවයන් ය. ඒ අනුව ගවයන්

ලබාගැනීම සඳහා ආර්යයන් සටන් කළ බව පැහැදිලි ය. සාග් වේදයේ එන පහත ගීතිකාව ද මේ කරුණ තවදුරටත් සනාථ කරයි.

**"යේතේමා විශ්වා ව්‍යවනා කෘතානි
 යෝ දාසං වර්ණමධිරං ගුහාකා
 ශ්වස්තීව යෝ ජිගිවාං ලක්ෂමාදද්
 අර්යා පුෂ්ටානි ස ජනාස ඉන්ද්‍රා" (සාග් ii-12-4)**

(යමෙකු විසින් මේ විශ්වය අස්ථිර බවට පත් කළේ ද, යමෙක් අනාර්ය වර්ණය යටපත් කළේ ද, සැඟවූයේ ද, යමෙක් දිනන සුළු සුදු කෙළින්තෙකු ඔට්ටුව දිනන්නාක් මෙන් සතුරු ධනය පැහැරගත්තේ ද, ජනයින් ඒ ඉන්ද්‍ර යි.)

මෙලෙස ඉන්ද්‍ර නමින් හැඳින්වෙන ආර්යයන්ගේ ප්‍රධාන යුධ නායකයා ස්වදේශිකයන් ව විනාශ කළ බවටත් ඔවුන් සතු සියලු වස්තුව පැහැරගත් බවටත් බොහෝ තොරතුරු සාග් වේදයේ අන්තර්ගත ය. සමහර විට පසුකාලීන ව මේ යුධ නායකයා දේවත්වයෙන් වර්ණනා කරන්නට ඇත.

කෙසේ නමුත් අනාර්යයන් සමුපුර්ණයෙන් ම විනාශ කරන්නට ආර්යයන්ට අවශ්‍ය නොවී ය. ඔවුන්ගේ නායකයන් මරා සටනින් තමන් ජයගෙන වස්තුව හිමිකරගත් පසු ඉතිරි වූ ස්වදේශිකයන් ද සිටි බවට සාධක හමුවේ. ඔවුන් ආර්යයන්ගේ බැල මෙහෙවර කරමින් යටත් පිරිසක් ලෙස වාසය කළ බව පෙනේ. ආර්යයන් අනාර්යයන් සමඟ යම් යම් සබඳතා පැවැත්වූ බවට ද තොරතුරු හමුවේ.

මේ අනුව ආර්යයන් ආක්‍රමණික පිරිසක් ලෙස ඉන්දියාවට පැමිණ පදිංචි වූහ. මෙසේ ආරම්භ වූ මෙම සමාජයේ පසුකාලීන ව වර්ධනය වූ කුල ගෝත්‍ර ක්‍රමය පිළිබඳ ව සැලකීමේ දී ස්වදේශිකයන් පහත් කුල ගෝත්‍ර ඇත්තවුන් සේ ද ආර්යන් උසස් කුල ගෝත්‍ර ඇත්තවුන් සේ ද සලකා කටයුතු කර ඇති බව පෙනේ. තිරන්තරයෙන් ම ස්වදේශිකයන් දාස, සේවක තත්වයට තල්ලු කර තිබේ. ස්වදේශිකයන්ට පහත් රැකියා ද ආර්යයන්ට උසස් රැකියා ද වශයෙන් වැඩකටයුතු කොටස් කරගෙන ජීවනෝපාය ගෙන යාමෙන් කලක් ගත වූ පසු එය

පදනම් කරගෙන තත් සාමාජයීය කුල ක්‍රමය ස්ථිර වී ඇති බව පෙනේ.

සාග්වේද කාලයේ අධ්‍යයන අධ්‍යාපන කටයුතු, ආගමික කටයුතු, පාලන කටයුතු, කෘෂිකර්මය, වෙළඳාම හා නොයෙක් කර්මාන්ත ද එක එක පරම්පරාවලට වෙන් වෙන් වශයෙන් පැවරී තිබිණ. කල් යෑමේ දී තම පරම්පරාවේ මුලින් පැවති එකී රැකී රක්ෂා ජන්ම දායාද වශයෙන් උරුම වී එය ම කුල හේදය ගොඩ නැගීමට මුල් විය. එකී බෙදීමේ ප්‍රධාන මූලාශ්‍රය සාග් x-90-12 වන "බ්‍රාහ්මණයා මුඛමාසීන්" යන ගීතිකාවෙන් හෙළිවේ.

සාග් වෛදික සමාජයේ ආගමික අංශය ගැන සැලකීමේ දී මුල් කාලයේ ස්වභාව ධර්මය නිසිලෙස හඳුනා නොගත් ජනයා ඒ තුළ අදෘශ්‍යමාන බලයක් ඇතැ යි ද එයින් මිනිසාට සුබ හෝ අසුබ වෙනැයි ද කල්පනා කළහ. වන්ද, සූර්ය, තාරකා, ගර්ජනා, ජලාශ ආදියෙහි වේගය හා ශක්තිය දරාගත නොහැකි ඔවුන්ගේ බුද්ධියට එහි යම් කිසි බලයක් ඇතැ යි වැටහී එය දේවත්වයෙන් සලකන්නට පටන් ගත්හ. පසුකාලීන ව එම දෙවියන්ට උසස් තැනක් හිමි කෙරිණි. මෙසේ බොහෝ දේව කොට්ඨාශයක් ඇතිවීම බහු දේවවාදී සංකල්පය ලෙස හැඳින්වේ. පසු ව ප්‍රධානත්වය ගත් දෙවියන්ට තැන දෙමින් ඒක දේවවාදය ද ඉන් පසු ව සියල්ල සිදුකරන්නේ දෙවියන් නොව "බ්‍රහ්මන් ය" යන ඒකත්ව වාදය ද ඇතිවීම වෛදික සමාජයේ ආගමික අංශයට අයත් ය.

සාග් වෛදික ජනයාගේ සාමාජික තත්ත්වය පිළිබඳ ව විමසීමේ දී සාග් වේදයෙන් පෙනෙන තොරතුරුවලට අනුව ඔවුහු ස්ථිර පදිංචිකරුවන් හැටියට ගෙවල් තනාගෙන ගම් පිහිටුවාගෙන අලංකාරවත් ප්‍රාකාර සහිත නගර ඉදිකරගෙන විසූ බවට ගීතිකාවලින් තොරතුරු ලැබේ. වෛදික ආර්යයා එක් තැනෙක පදිංචි නොවූ සංචාරකයෙකි යන විචාරක අදහස එයින් ප්‍රතික්ෂේප වෙයි.

ඔවුන්ගේ ප්‍රධාන රක්ෂාවන් වී ඇත්තේ ගව පාලනය හා කෘෂි කර්මාන්තය යි. මීට පෙර ද සඳහන් කළ ආකාරයට

ආර්යයන් ස්වදේශිකයන් ආක්‍රමණය කළේ ද ගවයන් වන ධනය තමන් සතු කර ගැනීම සඳහා යි. v-83-8 වන ගීතිකාවෙහි "සාතේන්" යන වචනය යොදා තිබීමෙන් ගිතෙල් භාවිතයක් තිබූ බවත් එබැවින් ගව පාලනය එකල පැවති බවත් පෙනේ. මේ හැරත් බොහෝ සෙයින් ගව දෙන, වෘෂභයා, කිරි ආදිය උපමා වශයෙන් යොදාගෙන තිබීමෙන් ද ඒ බව පැහැදිලි වේ. මේ හැරුණු විට කෘෂිකර්මාන්තයේ යෙදුණු මිනිස්සු සිටියහ. x-34-13 වන ගීතයෙන් සුදුවෙන් පැරදුණු අයෙකුට දන්වත් සුදුව අතහැර ගොවිතැන ආදි කර්මාන්තවල යෙදෙන ලෙස කරන ප්‍රකාශයකින් එය පැහැදිලි වේ.

"අකෂේර්මා දිව්‍යා කෘෂිමිත්කෘෂස්ව....."

යන පාඨයේ "කෘෂිං කෘෂස්ව" යනුවෙන් සී සාන ලෙස දක්වයි. මීට අමතර ව වෛදිකයාගේ ජීවන වෘත්තීන් අතර වහල් සේවය ද පැවතිණ. vii-86-7 ගීතයේ "අරං දාසෝ න මිල්හුෂේ" යනුවෙන් දාස වෘත්තිය පිළිබඳ ව සඳහන් වීමෙන් ඒ බව අවබෝධ කරගත හැකිවේ. තව ද එකල ගණිකා වෘත්තිය පැවති බව x-34-5 ගීතයේ එන "ජාරිණිව" යන වචනයෙන් පෙනේ. වඩු වැඩ, රත් හා යකඩ ආශ්‍රිත කර්මාන්ත දුණු, හි, කඩු , කරත්ත ආදිය සෑදීම වෘත්තීන් ලෙස කළ අය එම සමාජයේ සිටි බව පෙනේ.

වෛදිකයන් ප්‍රවාහන කටයුතු සඳහා රථ භාවිතා කළ බව vii-63-2 ගීතයේ රථ ගැන සඳහන් වීමෙන් පෙනේ.

**".....සමානං චක්‍රං පර්යාවිචාත්සන්
යදෙන ශෝ වහති ධූර්ෂු යුක්තා"**

v - 83-3 ගීතයේ "රථිව කශ්‍යාශ්වං අභික්ෂිපං" වශයෙන් ද තවත් නොයෙක් තැන්හි අශ්ව රථ පිළිබඳ ව ද සඳහන් වේ. එමෙන් ම ඔවුන් හෙල්ල, දුනු, හි, පොරෝ ආදි යකඩෙන් තැනූ ආයුධ පිළිබඳ දැන සිටි බව හා ඒවා භාවිත කළ බව i - 85-4 ගීතයෙහි "සෘෂ්ටිභි" (හෙල්ල) ii - 33-10 ගීතයේ "සායකානි" (හි) vii - 49-1 "වජ්‍ර" (වජ්‍රායුධය) ආදි වචන

යෙදීම කුලීන් පැහැදිලි වේ. වෛදිකයා රන් රිදී ආදිය භාවිතා කළ බව i - 35-2 "හිරංණ්‍යන" i - 85-9 "හිරණ්‍යම්" යන වචන භාවිතයෙන් පෙනේ. viii - 29-1 ගීතයේ "සුවක්ස් ජ්‍යංක්තේ හිරණ්‍යයම්" යන සඳහනට අනුව එකල තරුණයින් රන් ආභරණ පැලඳි බව විශ්වාස කෙරේ.

සෘග් වෛදික සමාජයේ වෛද්‍ය ශාස්ත්‍රය පිළිබඳ ව යම් දැනුමක් පැවතී බවට සෘග් වේදයෙන් තොරතුරු ලැබේ. ii - 33-2 වන ගීතයේ යම් බෙහෙතක් හේතු කොටගෙන අවුරුදු සියක් ජීවත් වන්නට හැකි බව පැවසීමෙන් පෙනෙන්නේ ඔහු යම් රෝගයකින් මරණාසන්න සිටි නමුත් නැවත එයින් සුවවීමට හැකි වී දීර්ඝායුෂ ලැබූ බව යි. "සංගා හිමා අමිය හේසපේහි" (බෙහෙතින් සියක් හේමන්තයන් අත්කර ගනිමි.) එම සුක්තයේ ම හතරවන ගීයෙන් "හිෂජං" (විකිත්සකයා) යන වචනයක් ද භාවිතා වීමෙන් එකල වෛදකම පැවතී බවට යම් නිගමනයකට පැමිණිය හැකි ය.

ඔවුන් යම් ක්‍රමානුකූල ආකාරයකින් අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍රය පවත්වාගෙන ගිය බව එසේ නැත්නම් ගුරුවරුන් හමුවට පැමිණ ශිෂ්‍යයන් වශයෙන් යම් අධ්‍යයනයක් ලැබූ බව vii - 103-5 ගීතයේ "ශික්ෂමාණ (ශිෂ්‍යයා) - ශාක්තසා" (ගුරුවරයා) ආදී වචන හමුවීමෙන් පෙනේ. එම ගීතයේ අදහසින් තේරුම් ගත හැකි ආකාරය නම් එකල ගුරුවරයා කියූ දේ නැවත නැවත කියවීමෙන් පාඩම් කළ බවකි.

"යදේෂා මනෝ අන්‍යසා වාචා ශාක්තසොච වදති ශික්ෂමානා....."

(යම් කල්හි ඉගෙන ගන්නා තැනැත්තකු ගුරුවරයාගෙන් උගන්නාක් මෙන් ඔවුන්ගෙන් එකෙක් අනෙකාගේ වචන යළි යළිත් කියයි ද)

සෘග් වෛදික සමාජයේ මිනිසා වර්ෂ ක්‍රමයක් භාවිතා කළ බව vii - 103-1 හි සංවත්සර යන වචනය භාවිතා වී තිබීමෙන් පෙනේ. එමෙන් ම එම සුක්තයේ 7 වන ගීතයෙහි "සංවත්සරසා අහා" යනුවෙන් සඳහන් වීමෙන්

සංවත්සර දින එනම් යම් යම් උත්සව ආදිය පැවැත්වූ දින තිබූ බව සිතිය හැකි ය.

සෘග් වෛදික සමාජයේ ද සොරකම්, සුරා පානය, සුදුව, පර ස්ත්‍රී සේවනය ආදී දුසිරිත් පැවතුණු බවට සාක්ෂි හමුවේ. vii - 86-5 වැන්නේ "පශුතෘපං" යන්නෙන් හරක් හොරකු පිළිබඳ සඳහන් කරයි. තව ද viii - 48 වැනි සුක්තය සුරාව (සෝම පානය)ගැන කියවෙන ප්‍රධාන සුක්තයකි. vii - 86-6 හි ද "සුරා" යන වචනය මැනවින් භාවිතා වනු පෙනේ.

සුදු ක්‍රීඩා අතර දාදු ක්‍රීඩාව එකල බහුල ව පැවතිණ. X-34 සුක්තය සුරාවට ම කියවෙන්නේ සුදු කාරයකුට වන විපත් පිළිබඳ ව ය. එහි 11 වන ගීතිකාව මෙසේ ය.

"ස්ත්‍රියං දෘෂ්ට්වාකිතවං තතාප නෝෂා ජායා සුකෘතං ච යෝනිම් පූර්වාත්තේ අශ්වාන්යුයුජේ හි බහුන් සෝ අශ්තේරන්තේ වෘෂ්ඨා පපාද"

(සුදුකාරයා අනුන්ගේ භාර්යාව සහ ඇගේ මැනවින් සැලසුම් කරන ලද නිවස දක තමා තවයි. උදේ පටන් දාදුකැට නැමති අශ්වයින් බැඳගනී, දවස කෙලවර සිගන්නෙකු ව ගින්නෙහි වැටෙයි.)

එකල පර ස්ත්‍රී සේවන දුරාවාරය පැවතී බව X - 34-4 ගීතයේ සඳහනකින් පෙනේ. සුදුවෙන් පැරදුණ විට ලැබෙන විපාක දක්වන එය මෙසේයි.

"අන්‍යා ජායාං පරී මෘශන්තාසා යසාගාධද්වේදනේ වාජාක්ෂා....."

(යමෙකුගේ වස්තුව කෙරෙහි ජයග්‍රාහී දාදුව ලොල් වූයේ ද ඔහුගේ බිරිය අන්‍යයෝ ආලිංගනය කරත්.)

තව ද එකල මිනිසුන් හිස කෙස් කැපීම රැවුල කැපීම ආදිය ද සිදුකරගෙන අලංකාරවත් ව ජීවත් වූ බවට සාක්ෂි ii - 35-12 ගීතෙහි එන "බිල්මේර්" යන වචනයෙන් ලැබේ. එහි අදහස "හිස රැවුල් බැමෙන්" යනු යි.

එකල ද පියා මූලික කරගත් පවුල් ඒකක ක්‍රමයක් පැවතුණි. කාන්තාව භාරතීය සමාජයේ පශ්චාත් සමයට වඩා නිදහස් සහ ගෞරවනීය තත්වයක් දරා ඇත.

මෙකල ජනතාවගේ ඇඳුම් උඩු සහ පහළ කොටස්වලින් යුක්ත විය. ඔවුන් ඇඳුම් නිමවන ලද්දේ බැටළුමිටිවලිනි. මොවුන්ගේ ප්‍රධාන ආහාර වූයේ බත්, එළවළු, පළතුරු යනාදිය යි. මාංශ අනුභවය ද පැවතුණි. ප්‍රධාන වශයෙන් ම ඔවුන් අනුභව කළ මාංශ වර්ගය වූයේ ගව මාංශ යි. යාගයට යොදාගත්තේ ද ගවයා පමණි. සෝම පානය හැරුණු විට සාමාන්‍ය අවස්ථාවල භාවිතයට සුරාව නිපදවා ඇත.

ඔවුන් සංගීතයට හා නැටුමට ප්‍රියකළ බව ද පෙනේ " දුන්දුහි "බෙරය, "වාණ" වස්දුඩු, "වීණා" වීණාව ඔවුන් භාවිතා කළ සංගීත උපකරණ අතර තිබිණි. කාන්තාවෝ නැටුම ප්‍රගුණ කළහ.

මෙලෙස විමර්ශනය කරන විට සෑම වෛදික සමාජයේ ආරම්භයත් එහි ආගමික, සාමාජික හා සංස්කෘතික තත්වයන් පිළිබඳ වත් මනා අවබෝධයක් සෑම සුක්ත අධ්‍යයනයෙන් ලබාගත හැකි බව පැහැදිලි වේ.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ

ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය

සෑම වේද සංහිතාව, මැක්ස් මුලර් සංස්කරණය

ද්විතීයික මූලාශ්‍රය

තිලකසිරි ජයදේව, වෛදික සාහිත්‍ය, 1988, එස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ, කොළඹ 10.

කළුපහන ජිනදාස, භාරතීය දර්ශන ඉතිහාසය, 1963, රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව

සෝමාරාම හිමි ගල්ගමුවේ, සංස්කෘත සාහිත්‍යය ,1952, විද්‍යාලංකාර මුද්‍රණාලය, කැලණිය.

Bloomfield, M, Religion of the Veda, New York, 1908.

Sohrder, Indian Literature and Culture

සඟරා

සාධනා, දෙවැනි කලාපය, 1961 - 62, විද්‍යාලංකාර සංස්කෘත පර්යේෂණ, විද්‍යාලංකාර විශ්වවිද්‍යාලය, කැලණිය.